

на Народния театър се играят драмите му “В полите на Витоша”. Работи върху третата си драма “Жертвата”, а в главата му зреят сюжети и за други драми. Но той оставя на заден план всички свои творчески и служебни ангажменти, за да се бори за възтържествуването на една права кауза. Живее с повелите на историческия момент и нищо не е в състояние да го спре да не бъде участник, когато се кове съдбата на България.

Докато траят преговорите по време на сключеното на 20 ноември 1912 г. примирие, Турция не пропуска случай да злепостави България и да настройва европейското обществено мнение чрез инсинуации, поместени в чуждия печат.

Когато на страниците на френския вестник “Les droits du peuple” се появява една клеветническа дописка от Рефик Хивизи бей срещу освободителните български войски, Яворов незабавно реагира и изпраща протестно писмо до редакцията на вестника в качеството си на поет, драматург на Народния театър и задграничен представител на ВМОРО.

На 14 януари 1913г. преговорите в Лондон са прекъснати, а на 17 януари примирието е денонсирано и военните действия са възобновени. Яворов, който е следил развитието на преговорите и домогванията на съюзниците на България да загребят български земи, още на 7 януари 1913г. е писал на Данаил Крапчев:

“Македония отива. Сърби и гърци завряха нечистите си нокти в гърдите на Македония и разкъсват дробовете й...

Трябваше да бъдеш тук, в София, за да чувствуваш всичкото безнадеждие за бъдещето на нашето национално дело. Всичките македонски планини с гробовете на толкова паднали борци, сякаш лежат на гърдите ми и аз не мога да дишам.”²²

През януари 1913 г. Яворов получава известие от албанския революционер Цилка, че сърбите се настаняват в освободените български земи в Македония и подлагат на нечуван терор българското население там. Един сръбски полковник на всеослушание заявил дръзко и високо: “Свърши се с бугарашите, ще си останат в старите граници, а сега е ред да завземем земите зад Шар планина, та да стигнем до морето... Бугараша няма ща да тражат у Македония. Македонци са стари срби и бугарашка пропаганда ги е сто-

22. В: *Спомени за П.К. Яворов...*, с. 406.